

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

8 октомври 2013 година *

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи във връзка с първото разрешение за пускане на пазара на активното вещество глифозат — Частичен отказ за предоставяне на достъп — Опасност от засягане на търговските интереси на физическо или юридическо лице — Член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 — По-висш обществен интерес — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 — Директива 91/414/ЕИО“

По дело T-545/11,

Stichting Greenpeace Nederland, установено в Амстердам (Нидерландия),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), установено в Брюксел (Белгия),

представявани от В. Kloostra и А. van den Biesen, avocats,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана първоначално от г-н Р. Oliver, г-н Р. Ondrůšek и г-жа С. ten Dam, впоследствие от г-н Oliver, г-н Ondrůšek и г-н С. Zadra, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение на Комисията от 10 август 2011 г., с което е отказан достъп до том 4 от изготвения от Федерална република Германия, в качеството ѝ на държава членка докладчик, проект на доклад за оценка на активното вещество глифозат, в приложение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30),

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: г-н N. J. Forwood, председател, г-н F. Dehousse и г-н J. Schwarcz (докладчик), съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 февруари 2013 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 На 20 декември 2010 г. жалбоподателите Stichting Greenpeace Nederland и Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) искат достъп до няколко документа относно първото разрешение за пускане на пазара на глифозат като активно вещество, издадено в приложение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30). Искането се основава на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) и Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).
- 2 Поискан е достъп до следните документи:
 - копие от изготвения преди първото включване на глифозат в приложение I към Директива 91/414 проект на доклад за оценка (наричан по-нататък „проекта на доклад“) от държавата членка докладчик — Федерална република Германия,
 - пълен списък на всички тестове, представени от заявителите, поискали включването на глифозата в приложение I към Директива 91/414, за което е взето решение с Директива 2001/99/ЕО на Комисията от 20 ноември 2001 година за изменение на приложение I към Директива 91/414 с цел в него да бъде включен именно глифозатът (ОВ L 304, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 39, стр. 254),
 - изчерпателната, пълна и оригинална документация от тестовете, представена през 2001 г. от заявителите, поискали включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414, доколкото се отнася до тестовете за токсичност в дългосрочен план, тестовете за мутагенност, канцерогенност и невротоксичност и до изследванията върху репродукцията.
- 3 С писмо от 20 януари 2011 г. Комисията приканва жалбоподателите да се обърнат към германските власти, за да получат достъп до исканите документи.
- 4 На основание на член 7, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, с писмо от 7 февруари 2011 г. жалбоподателите внасят потвърждение на заявлението за достъп до документите.
- 5 В съответствие с член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001, след като иска предварително съгласие от германските власти, с писмо от 6 май 2011 г. генералният секретар на Комисията разрешава достъп до проекта на доклад, с изключение на том 4 от него (наричан по-нататък „спорният документ“), който тези власти отказват да оповестят и който съдържа пълен списък на всички тестове, представени от заявителите, поискали първото включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414. Той уведомява жалбоподателите, че Комисията не разполагала с изчерпателната, пълна и оригинална документация за тези тестове, която изобщо

не ѝ била предадена. Споменатият генерален секретар обяснявал също, че консултациите с германските власти във връзка с оповестяването на спорния документ продължавали и впоследствие щяло да бъде взето решение.

- 6 С решение от 10 август 2011 г. генералният секретар на Комисията отказва достъп до спорния документ, като се основава на отказа на Федерална република Германия (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 7 В обжалваното решение генералният секретар на Комисията излага причините, поради които Федерална република Германия се противопоставяла на оповестяването на спорния документ, на основание на предвиденото в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 изключение, а именно — защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице. Становището на Федерална република Германия наистина било, че спорният документ съдържа поверителна информация относно правата върху интелектуалната собственост на заявителите, поискали включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414, а именно подробния химически състав на произвежданото от всеки от тях активно вещество, подробна информация за производствения процес на веществото, използван от всеки заявител, поискар включване, информация относно онечистванията, състава на крайните продукти и договорните отношения между различните заявители, поискали включване.
- 8 След като отбелязва, че германските власти са заявили, че не смятат, че е налице по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, който да диктува оповестяването на спорния документ, генералният секретар на Комисията проверява дали от гледна точка на Регламент № 1367/2006 може да се твърди, че е налице такъв обществен интерес. Той отбелязва, че член 6, параграф 1 от втория регламент не е приложим спрямо спорния документ, тъй като той не съдържа информация, която да може да се разглежда като свързана с емисии в околната среда.
- 9 Всъщност според генералния секретар на Комисията тя считала, че въпросната информация се отнасяла до производствения процес на глифозата, използван от заявителите, поискали включването му в приложение I към Директива 91/414, и че при претеглянето на интересите, което трябвало да се осъществи, необходимостта да се защитят техните права върху интелектуалната собственост била по-важна от обществения интерес от оповестяването на информацията. Всъщност оповестяването на съдържащата се в спорния документ информация щяло да позволи на конкурентни предприятия да изкопират производствените процеси на заявителите, поискали включването на глифозата, което щяло да доведе до значителни загуби за тях и до нарушаване на търговските им интереси и правата им върху интелектуалната собственост. Общественият интерес, свързан с оповестяването на информацията, вече бил взет предвид, тъй като възможните въздействия на емисиите от глифозат се установявали от другите части на проекта на доклад, които били оповестени, по-конкретно във връзка със значимите онечиствания и метаболитите. Колкото до включената в спорния документ информация относно несъществените онечиствания, тя се отнасяла до елементи, които не били опасни за здравето или за околната среда, но които щели да доведат до разкриване на производствения процес на всеки продукт.
- 10 След това генералният секретар на Комисията отбелязва, че от процедурата, въз основа на която глифозатът е включен в приложение I към Директива 91/414, се установявало, че въведените с Регламент № 1367/2006 изисквания за предоставяне на обществеността на информацията относно въздействието на това вещество върху околната среда били взети предвид. При тези обстоятелства превес трябвало да имат интересите на производителите на това вещество.
- 11 Въз основа на това генералният секретар на Комисията заключава, че исканата информация не се отнасяла до емисии в околната среда по смисъла на член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 и нямало доказателства за наличието на по-висш обществен интерес в полза на

оповестяването по смисъла на Регламент № 1049/2001, като според него такъв интерес бил налице по отношение на защитата на търговските интереси и правата върху интелектуалната собственост на производителите на глифозат.

Производство и искания на страните

- 12 На 14 октомври 2011 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 13 Жалбоподателите искат от Общия съд:
 - да приеме, че Комисията е действала в нарушение на Конвенцията за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. (наричана по-нататък „Орхуската конвенция“), на Регламент № 1049/2001 и Регламент № 1367/2006,
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 14 Комисията иска от Общия съд:
 - да отхвърли жалбата като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.
- 15 В рамките на процесуално-организационни действия Общият съд поставя на жалбоподателите два въпроса, на които те отговарят с писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 18 януари 2013 г.
- 16 С определение на Общия съд от 9 януари 2013 г. от Комисията е поискано да представи на Общия съд спорния документ и да посочи частите, които се отнасят до чистотата на глифозата, до „идентификацията“ и количеството на всички съдържащи се в него онечиствания и до аналитичния профил на използваните за контрол партиди, като спорният документ не трябвало да се предоставя на жалбоподателите. С писмо от 25 януари 2013 г. Комисията представя спорния документ.
- 17 Спорният документ се състои от три поддокумента. Първият поддокумент е озаглавен „Монография — 11 декември 1998 г., том 4, част А, Глифозат“ и има осем точки, озаглавени: „С.1 Поверителна информация“, „С.1.1 Подробна информация относно производствените методи на активното вещество (приложение II А 1.8)“, „С.1.2 Подробна спецификация на активното вещество (приложения II А 1.9—1.11)“, „С.1.3 Подробна спецификация на препаратите (приложение II А 1.4)“, „С.2 Резюме и оценка на информацията относно представянето на колективните преписки“, „С.2.1 Резюме на представената информация и документация (преписка документ В)“, „С.2.2 Оценка на представената информация и документация“ и „С.2.3 Изводи относно това дали взетите от съобщаващите предприятия мерки са разумни или не“. Вторият поддокумент е озаглавен „Допълнение към монографията — Том 4 от 11 декември 1998 г. — Глифозат — Глифозат-тримезиум — Част А — Глифозат“, носи дата 14 януари 2000 г. и има само една точка, озаглавена „С.1.2.1 Идентификация на изомерите, онечистванията и добавките (приложение II А 1.10)“. Третият поддокумент, озаглавен „Допълнение 2 към монографията — Том 4 от 11 декември 1998 г. — Глифозат — Глифозат-тримезиум“, е с дата 12 май 2001 г. и се състои от три точки, озаглавени „С.1.1 Подробна информация относно

производствените методи на активното вещество (приложение II А 1.8)“, „С.1.2 Подробна спецификация на чистотата на активното вещество“ и „С.1.2.1 Идентификация на изомерите, онечистванията и добавките (приложение II А 1.10)“.

- 18 В писмо от 25 януари 2013 г. Комисията посочва и частите от трите поддокумента, които образуват спорния документ, относно чистотата на глифозата, „идентификацията“ и количеството на всички съдържащи се в него онечиствания и аналитичния профил на използваните за контрола партиди.

По обхвата на спора

- 19 Обхватът на спора трябва да се уточни в три аспекта.
- 20 Първо, Комисията изтъква, че нито в решението от 6 май 2011 г., нито в обжалваното решение има отказ във връзка с поискания от жалбоподателите с писмото им от 20 декември 2010 г. достъп до изчерпателната, пълна и оригинална документация за тестовете, представени от заявителите, поискали включването на глифозата в приложение I към Директива 91/414. В съответствие с правната уредба относно изследването на активните вещества, включени в продуктите за растителна защита, Комисията получила от Федерална република Германия само преписка с обобщена информация за глифозата, съдържаща копие от нотифицирането, препоръчителните условия за използване, както и резюметата и резултатите от изпитването, но не и самите протоколи и доклади от проучвания.
- 21 В съдебното заседание жалбоподателите заявяват, че не оспорват факта, че Комисията не е разполагала с тази документация. Поради това следва да се приеме, че спорът не се отнася до евентуален отказ за предоставяне на достъп до тази документация.
- 22 Второ, жалбоподателите заявяват, че доколкото в спорния документ се съдържа информация за договорните отношения между различните оператори, нотифицирали активното вещество, или информация относно метода за неговото производство, този документ не представлява интерес за тях. Следователно те искат отмяната на обжалваното решение само в частта, в която Комисията отказва достъп до информацията относно степента на чистота на активното вещество, „идентификацията“ и количеството на наличните в техническото оборудване онечиствания, аналитичния профил на партидите и точния състав на разработения продукт.
- 23 Трето, в съдебното заседание жалбоподателите уточняват какво според тях е информацията относно „идентификацията“ и количеството онечиствания, както и относно аналитичния профил на партидите. Що се отнася до онечистванията, те заявяват, че искат да разберат какви са другите химични вещества, които се получават по време на производствения процес на глифозата, и тяхното количество. Що се отнася до аналитичния профил на партидите, представени от предприятията за тестовете, те заявяват, че искат да узнаят съдържанието и състава на партидите, по-конкретно другите добавени химични вещества, както и описанието на тестовете и техните реални последици.
- 24 Ето защо спорът следва да се ограничи до частта от спорния документ, в която се съдържа информацията относно степента на чистота на активното вещество, относно „идентификацията“ и количеството на наличните в техническото оборудване онечиствания, аналитичния профил на партидите и точния състав на разработения продукт, както са уточнени в точка 23 по-горе.

От правна страна

- 25 В жалбата си жалбоподателите повдигат три правни основания. Първо, те смятат, че член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 не дава право на вето на държава членка и Комисията може да не се съобразява с нейното мнение относно прилагането на предвидено в член 4, параграф 2 от посочения регламент изключение. Второ, те поддържат, че изключението от правото на достъп, с което се цели да бъдат защитени търговските интереси на физическо или юридическо лице, не трябва да се прилага, тъй като по-висш обществен интерес диктува оповестяването на исканата информация, която е свързана с емисии в околната среда. Трето, те изтъкват, че обжалваното решение не е съобразено с член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 и с член 4 от Орхуската конвенция, тъй като Комисията не оценила реалната опасност от засягане на споменатите търговски интереси.
- 26 Следва в началото да се разгледа второто правно основание на жалбата, което предполага първо да се определи обхватът на произтичащото от член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 право на достъп, а след това — понятието за информация, която се отнася до емисии в околната среда.

По обхвата на произтичащото от член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 право на достъп

- 27 На първо място е добре да се напомни, че съгласно съображение 1 от Регламент № 1049/2001 той е проява на волята, изразена във въведения с Договора от Амстердам член 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз, за отбелязване на нов етап в процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близо до неговите граждани. Както се напомня в съображение 2 от посочения регламент, правото на публичен достъп до документите на институциите е свързано с техния демократичен характер (вж. Решение на Съда от 21 юли 2011 г. по дело Швеция/MyTravel и Комисия, С-506/08 Р, Сборник, стр. I-6237, точка 72 и цитираната съдебна практика).
- 28 С оглед на това, както се посочва в съображение 4 и в член 1 от Регламент № 1049/2001, целта на същия е да предостави на обществеността възможно най-широк достъп до документите на институциите (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 27 по-горе, точка 73 и цитираната съдебна практика).
- 29 За това право безспорно съществуват определени ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес. По-конкретно и в съответствие със съображение 11 посоченият регламент предвижда в член 4 режим на изключения, съгласно който институциите могат да откажат достъп до документ, в случай че оповестяването му би засегнало някои от защитените с този член интереси (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 27, по-горе, точка 74 и цитираната съдебна практика). По-специално параграф 5 от този член гласи, че държава членка може да поиска от институция да не оповестява документ, издаден от тази държава, без да има предварителното ѝ съгласие.
- 30 Когато държава членка е упражнила предоставената ѝ от член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 възможност да поиска издаден от тази държава конкретен документ да не се оповестява без предварителното ѝ съгласие, евентуалното оповестяване на този документ от институцията изисква предварителното получаване на съгласие от посочената държава членка (Решение на Съда от 18 декември 2007 г. по дело Швеция/Комисия, С-64/05 Р, Сборник, стр. I-11389, точка 50).

- 31 От съдебната практика обаче се установява, че член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 позволява на съответната държава членка да се противопостави на оповестяването на издадени от нея документи само въз основа на материалноправните изключения, предвидени в параграфи 1—3 от този член, и като мотивира надлежно позицията си в това отношение (Решение по дело Швеция/Комисия, точка 30 по-горе, точка 99).
- 32 Все пак, тъй като се отклоняват от принципа за възможно най-широк публичен достъп до документите, тези изключения следва да се тълкуват и прилагат стриктно (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 27 по-горе, точка 75 и цитираната съдебна практика).
- 33 Когато се прави позоваване на едно от посочените в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 изключения, държавата членка, която се противопоставя на оповестяването на издадени от нея документи, трябва да прецени дали не съществува по-висш обществен интерес, който да диктува оповестяването на посочените документи.
- 34 В настоящия случай от обжалваното решение се установява, че Федерална република Германия, която е издала спорния документ, се противопоставя на оповестяването му, като мотивира отказа си с предвиденото в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 изключение, изведено от защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице, включително по отношение на интелектуалната собственост, и според нея не съществувал по-висш обществен интерес, който да диктува оповестяването му.
- 35 На второ място, член 3 от Регламент № 1367/2006 гласи, че Регламент № 1049/2001 се прилага по отношение на всяко искане на заявител за достъп до информация за околната среда. Наистина от съображения 8 и 15 от Регламент № 1367/2006, и по-специално от израза „те се прилагат при [спазване на] някои по-специфични разпоредби от настоящия регламент относно искания за [достъп до] информация за околната среда“, във връзка с членове 3 и 6 от посочения регламент се установява, че той съдържа разпоредби, които заменят, изменят или уточняват някои от разпоредбите от Регламент № 1049/2001, когато заявлението за достъп е относно информация за околната среда или се отнася до емисии в околната среда (Решение на Общия съд от 9 септември 2011 г. по дело LPN/Комисия, T-29/08, Сборник, стр. II-6021, точки 105 и 106, срещу което има подадени жалби и са образувани дела C-514/11 P и C-605/11 P, висящи пред Съда).
- 36 Що се отнася до правото на достъп до документи, съдържащи информация относно околната среда, задължението за стриктно тълкуване на предвидените в Регламент № 1049/2001 изключения, потвърдено отново в съображение 15, второ изречение и член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006, се подсилва, от една страна, от необходимостта съответната институция да вземе предвид обществен интерес от оповестяването на такава информация, както и от препращането към въпроса дали тази информация се отнася до емисии в околната среда, и от друга страна, от обстоятелството, че Регламент № 1049/2001 не съдържа подобни уточнения по отношение на прилагането на посочените изключения в тази област (Решение по дело LPN/Комисия, точка 35 по-горе, точка 107).
- 37 Член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 предвижда законова презумпция, че оповестяването е от по-висш обществен интерес, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда, освен когато тази информация се отнася до разследване, по-специално свързано с възможни нарушения на правото на Европейския съюз (Решение по дело LPN/Комисия, точка 35 по-горе, точка 108).
- 38 Поради това член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 изисква съответната институция, сезирана с искане за достъп до документ, да го оповести, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда, дори ако има опасност това оповестяване

да засегне защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице, включително по отношение на правата на интелектуална собственост на това лице по смисъла на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001.

- 39 Не е възможно да се приемат изложените от Комисията доводи, с които иска да обоснове различно тълкуване на член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006.
- 40 Първо, Комисията отбелязва, че има опасност оповестяването на съдържащата се в спорния документ информация да има сериозно неблагоприятно отражение върху установеното от законодателя на Съюза равновесие в Директива 91/414, като доведе до значителни икономически последици за операторите, спазили предвидената в тази директива процедура за издаване на разрешения за активните вещества. Впрочем, макар директивата да съдържа разпоредби, чиято цел е да се опази поверителността на съдържащата промишлени и търговски тайни информация, предоставена в рамките на уредената в същата директива процедура за издаване на разрешение за активни вещества, достатъчно е да се отбележи, че съществуването на такива правила не позволява оспорване на необоримата презумпция, изведена от член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 (вж. точка 38 по-горе).
- 41 Второ, същото може да се каже и за факта, че оповестяването на някои видове информация относно онечистванията, открити в активно вещество, се считало за накърняващо защитата на търговските интереси на заинтересованите лица по силата на член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, стр. 1). Всъщност тази разпоредба само препраща към обществения интерес, защитен с член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, пред който предимство има по-висшият обществен интерес, посочен в член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006.
- 42 Трето, Комисията се позовава на практиката на Съда, в която той определил конкретни правила за тълкуването на Регламент № 1049/2001, когато за документите, чието оповестяване се иска, се прилагат също и специални правила във връзка с тяхното предоставяне на заинтересованите страни в рамките на конкретно производство (Решение на Съда от 29 юни 2010 г. по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Сборник, стр. I-5885, точка 58, и Решение на Съда 21 септември 2010 г. по дело Швеция и др./Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, Сборник, стр. I-8533, точка 100). Ако се приеме, че при тълкуването на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 трябва да се държи сметка за обстоятелството, че исканата в настоящия случай информация е предадена на държавата членка докладчик в хода на производството за включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414, в съответствие с посочените по-горе решения на Съда това би довело единствено до възникване на обща презумпция, че оповестяването на такава информация може да засегне интересите, които тази разпоредба защитава. Такъв извод няма да се отрази на обхвата на закрепеното в член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 правило, което поставя по необорим начин споменатия в него по-висш обществен интерес над интереса, свързан с опасността от засягане на търговските интереси, включително по отношение на интелектуалната собственост.
- 43 Четвърто, Комисията смята, че трябва да се осигури тълкуване на Регламент № 1049/2001 и Регламент № 1367/2006, което да бъде съобразено с правото на Съюза и международните споразумения, подписани от Съюза, а именно с Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 83, 2010 г. стр. 389) (наричана по-нататък „Хартата“) и Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (ТРИПС) от 15 април 1994 г. (ОВ L 336, стр. 214; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11,

том 10, стр. 228, наричано по-нататък „Споразумението ТРИПС“), което представлява приложение 1В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, стр. 3, Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 5).

- 44 Разбира се следва, от една страна, да се припомни, че членове 16 и 17 от Хартата закрепят съответно свободата на стопанската инициатива и правото на собственост, което е част и от общите принципи на Съюза, наред със защитата на търговските тайни (вж. Решение на Съда от 29 март 2012 г. по дело *Interseroh Scrap and Metal Trading*, C-1/11, точка 43 и цитираната съдебна практика). Все пак не може да се приеме, че валидността на ясна и безусловна разпоредба от вторичното право може да се постави под въпрос, за да се осигури последователност при тълкуването на правото на Съюза (вж. по аналогия Решение по дело *Interseroh Scrap and Metal Trading*, посочено по-горе, точки 44 и 46). Комисията обаче, използвайки като претекст справедливото равновесие между защитата на основното право на собственост, част от което са правата върху интелектуалната собственост, и защитата на други основни права, с доводите си се опитва да изключи прилагането на член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006, а не да осигури тълкуване на Регламент № 1049/2001 и Регламент № 1367/2006, което да бъде последователно или съгласувано с разпоредбите на Хартата, на Директива 91/414 или на Регламент № 1107/2009. Във всеки случай такъв подход не може да се възприеме, тъй като това би означавало да не се прилага ясна и безусловна разпоредба от правото на Съюза, за която дори не се твърди, че противоречи на норма от по-висша степен.
- 45 От друга страна, разпоредбите от Споразумението ТРИПС, което е част от Споразумението за СТО, подписано от Общността и след това одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986-1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), са неразделна част от правния ред на Съюза. Когато в област, която е предмет на Споразумението ТРИПС, съществува правна уредба на Съюза, се прилага правото на Съюза, което от своя страна налага задължението да се търси, доколкото е възможно, тълкуване в съответствие със Споразумението ТРИПС, без обаче на съответната разпоредба от това споразумение да може да се придаде непосредствено действие (вж. Решение на Съда от 11 септември 2007 г. по дело *Merck Genéricos — Produtos Farmacêuticos*, C-431/05, Сборник, стр. I-7001, точка 35 и цитираната съдебна практика). Комисията поддържа, че тълкуването на Регламент № 1049/2001 и Регламент № 1367/2006 и на съдържащите се в Орхуската конвенция разпоредби относно емисиите в околната среда трябва да бъде уравнивено и пропорционално, за да не си противоречат те с разпоредбите на член 39, параграфи 2 и 3 от Споразумението ТРИПС, които закрилят информацията с търговска стойност от публично оповестяване. От Общия съд по същество се иска да осигури тълкуване на разпоредбите на член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006, което да съответства на член 39, параграфи 2 и 3 от Споразумението ТРИПС. Все пак и тук следва да се отбележи, че доводите на Комисията водят до положение, при което разпоредбите на член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 не се прилагат, а не до осигуряване на тълкуване на текста на този член, което да бъде в съответствие със съдържащото се на член 39, параграфи 2 и 3 от Споразумението ТРИПС, тъй като тя поставя осигурената на правата върху интелектуалната собственост защита пред необоримата презумпция в полза на оповестяването на информация, когато тя е свързана с емисии в околната среда. Такъв подход обаче в никакъв случай не може да се възприеме, тъй като в действителност той води до поставяне под въпрос на законосъобразността на член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 от гледна точка на член 39, параграфи 2 и 3 от Споразумението ТРИПС (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 17 септември 2007 г. по дело *Microsoft/Комисия*, T-201/04, Сборник, стр. II-3601, точка 800).

46 От предходните точки 35—45 следва, че член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 задължава да се оповести документ, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда, дори в случай на опасност от засягане на интересите, защитени с член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, като това тълкуване не може да се поставя под въпрос под претекст да се осигури тълкуване, последователно, хармонично или съответстващо на разпоредбите на членове 16 и 17 от Хартата, на член 39, параграфи 2 и 3 от Споразумението ТРИПС, на Директива 91/414 или на Регламент № 1107/2009.

По понятието за информация, която се отнася до емисии в околната среда

47 Според жалбоподателите Комисията не се съобразила с презумпцията, изведена от член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006, тъй като исканата информация била свързана с околната среда и се отнасяла до емисии в околната среда. Наистина информацията, пряко свързана с чистотата на глифозата, по-конкретно с „идентификацията“ и количеството на всички съдържащи се в него онечиствания и с аналитичния профил на използваните за контрола партиди и проучванията, с оглед на които посоченото вещество било включено в приложение I към Директива 91/414, представлявала такава информация, тъй като съставът на продукта позволявал да се определят отделяните токсични елементи.

48 Комисията поддържа, на първо място, че понятието за емисия би трябвало да се тълкува стеснително и че в съответствие с Ръководството за прилагане на Орхуската конвенция, публикувано през 2000 г. от Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ-ООН) (наричано по-нататък „ръководството за прилагане“), тя представлявала пряко или непряко изпускане на вещества от инсталации. След това тя заявява, че исканата информация не се отнася до емисии в околната среда, тъй като съдържащата се в спорния документ информация се състои от подробни описания на методите за производство на глифозат, представени от различните лица, подали заявление за включването, и е защитена от права върху интелектуалната собственост, като категориите информация, от която се интересуват жалбоподателите, не могат да се разграничат и изолират от информацията относно методите за производство на активното вещество, които са същинският предмет на спорния документ.

49 На първо място, макар Комисията да изтъква, че разпоредбата относно емисиите в околната среда трябва да се тълкува стеснително, налага се изводът, че логиката на правото на достъп до документите на институциите, така както е закрепено в член 15 ДФЕС и в Регламент № 1049/2001, и уточнено относно информацията за околната среда или която се отнася до емисии в околната среда в Регламент № 1367/2006, не води до това заключение.

50 Наистина, когато за да откажат достъп до документи, институциите смятат да се позоват на изключение, те трябва да тълкуват и прилагат стриктно съответното изключение (вж. Решение по дело Швеция/MyTravel и Комисия, точка 27 по-горе, точка 75 и цитираната съдебна практика), така че да не се възпрепятства прилагането на общия принцип на предоставяне на обществеността на възможно най-широк достъп до държаните от тях документи (Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. по дело NLG/Комисия, T-109/05 и T-444/05, Сборник, стр. II-2479, точка 123).

51 Впрочем, изхождайки от съображението, че когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда, оповестяването представлява обществен интерес, по-висш от интереса, защитен въз основа на изключение, член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006 дава възможност за конкретно прилагане на посочения общ принцип.

- 52 Следва също да се отбележи, че съгласно съображение 15 от Регламент № 1367/2006 само основанията за отказ що се отнася до достъп до информация за околната среда следва да се тълкуват ограничително, като се вземе предвид общественият интерес от оповестяването на исканата информация и това дали последната се отнася до емисии в околната среда. Както беше отбелязано обаче по време на съдебното заседание, в законодателното предложение на Комисията COM(2003) 622 окончателен от 24 октомври 2003 г. се предвижда прилагането на изведените от член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001 изключения от правото на достъп до документи по отношение на заявленията за достъп до информация във връзка с околната среда, без да се предвижда специално третиране на информацията, която се отнася до емисии в околната среда. Общата позиция на Съвета от 18 юли 2005 г. дава израз на възможността за по-ограничителен подход спрямо изключенията от правото на достъп, като преформулира съображение 15 по такъв начин, че редакцията му се доближава повече до окончателния му вариант, и като добавя член 6, параграф 1, първо изречение, включващо законовата презумпция в полза на оповестяването на информация, която се отнася до емисии в околната среда.
- 53 От изложеното по-горе следва, че нито логиката на правото на достъп до документите на институциите на Съюза, която може да се изведе от Регламент № 1049/2001 и Регламент № 1367/2006 и от тяхното прилагане, нито буквата на втория от тези регламенти, изяснена от подготвителната работа, налага понятието за емисия в околната среда да се тълкува ограничително. Поради това, за да бъде оповестяването по право, достатъчно е исканата информация да е свързана достатъчно пряко с емисии в околната среда.
- 54 Направеното от Комисията препращане към ръководството за прилагане, с което цели да подкрепи становището, че понятието за емисия се отнася до емисиите от инсталации, не позволява да се промени този извод.
- 55 Съдът вече се е произнесъл, че ръководството за прилагане не би могло да бъде източник на задължително тълкуване на Орхуската конвенция (вж. Решение на Съда от 14 февруари 2012 г. по дело Flachglas Torgau, C-204/09, точка 36), като генералният адвокат г-жа Sharpston приема, че то не дава автентично тълкуване на посочената конвенция (заклучение във връзка с Решение по дело Flachglas Torgau, посочено по-горе, точка 58). На още по-силно основание същото може да се каже за тълкуването на Регламент № 1367/2006.
- 56 Освен това ръководството за прилагане препраща към понятието за емисия, изведено от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183), която в член 2, точка 5, определя емисията като прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята от съответните, в това число организирани и неорганизирани, източници в рамките на дадена инсталация, като инсталация е всяко неподвижно съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I към Директивата дейности. Обяснението за това определение е в предмета на Директива 96/61, а именно комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, произхождащо изключително от промишлени дейности. Следва да се отбележи обаче, че нито Орхуската конвенция, нито Регламент № 1367/2006 ограничават съответно приложното си поле до последиците от такива дейности. При това положение определението за емисия в околната среда, което се извежда от Ръководството за прилагане, не може да се използва и за тълкуването на Регламент № 1367/2006.
- 57 На второ място, следва да се определи дали спорният документ съдържа информация, която е свързана достатъчно пряко с емисии в околната среда.

- 58 На първо място, следва да се припомни, както се отбелязва в точка 22 по-горе, че жалбоподателите не искат достъп до информация за договорните отношения между различните оператори, нотифицирали глифозата, или относно метода на неговото производство, съдържаща се в точки „С.1.1 Подробна информация относно методите за производство на активното вещество (приложение II А 1.8)“ (стр. 1—11) и „С.2 Резюме и оценка на информацията относно представянето на колективните преписки“ (стр. 88 и 89) от първия поддокумент, представен от Комисията на Общия съд, и точка „С.1.1 Подробна информация относно методите за производство на активното вещество (приложение II А 1.8)“ (стр. 1—3 вкл.) от третия поддокумент, представен от Комисията.
- 59 Второ, в съдебното заседание жалбоподателите уточняват някои въпроси във връзка със заявлението си за достъп. Те искат да разполагат с информацията относно „идентификацията“ и количеството на наличните онечиствания в глифозата, както и относно аналитичния профил на изпитваните партиди, по-конкретно относно техния състав, „идентификацията“ и количеството на добавените при тестовите химични вещества, продължителността на тестовите и реалното въздействие върху активното вещество.
- 60 Ето защо само доколкото частите от спорния документ, освен споменатите в точка 58 по-горе, съдържат информация като посочената в точка 59 по-горе или свързана със състава на продукта за растителна защита, съдържащ глифозат, и при условие, че тази информация може да се разглежда като информация, която се отнася до емисии в околната среда, би следвало да се приеме, че Комисията е допуснала грешка при преценката, като е отказала да я оповести.
- 61 Трето, жалбоподателите уточняват начина, по който информацията относно „идентификацията“ и количеството на наличните онечиствания в глифозата, аналитичния профил на изпитваните партиди и състава на съдържащия това вещество продукт може да позволи да се определи равнището на емисиите от споменатите онечиствания в околната среда.
- 62 В жалбата си жалбоподателите поддържат, че остатъчните вещества от активното вещество в околната среда и отражението им върху човешкото здраве са пряко свързани с чистотата на веществото, а именно с „идентификацията“ и с количеството на наличните в глифозата онечиствания, а не само с „идентификацията“ и с количеството на онечистванията, които според Комисията са съществени. Според тях е важно също да се установи аналитичният профил на използваните за контрола партиди, за да може да се направи тълкуване на резултатите и изследванията, въз основа на които глифозатът е включен в приложение I към Директива 91/414. Поради това точният състав на разработените и контролирани продукти трябвало да бъде оповестен, а това би позволило да се определи какви токсични елементи се изпускат в околната среда и има опасност да останат там известно време.
- 63 В отговора си на писмените въпроси на Общия съд жалбоподателите уточняват също по какъв начин исканата от тях информация е свързана с понятието за емисия в околната среда. Така, съдържащите се в глифозата онечиствания били изпускани в околната среда едновременно с него. Освен това в зависимост от количеството им, могло тези онечиствания да са дали отражение върху резултатите от тестовите, необходими за изследването на вредните последици от глифозата с оглед на включването му в приложение I към Директива 91/414. Следователно, за да се прецени дали извършените с оглед на това включване тестове са представителни за емисиите в околната среда, изпускани при използването на съдържащи глифозат продукти за растителна защита, била необходима информацията относно аналитичния профил на партидите. Жалбоподателите прилагат към отговора си документ, в който е описан именно метод за производство на глифозат, както и елементите, които са добавени, за да се получи това активно вещество, и се набляга на факта, че наличните в полученото активно вещество онечиствания ще бъдат изпуснати в околната среда. Освен това в същия документ се подчертава колко е важно да се получи информацията относно аналитичния профил на изпитваните партиди, за да се провери дали този профил отговаря на този на пуснатите на пазара продукти, тъй като при производство

на малки количества може да се получи аналитичен профил на глифозат, който се различава от този на произвеждания в големи количества, предназначен за пускане на пазара. При получаване на тази информация щяло да бъде възможно да се проверят евентуални различия между аналитичните профили на партидите, изпробвани с оглед на включването на глифозата в приложение I към Директива 91/414, и тези на пуснатите на пазара продукти и да се определи дали проведените тестове са били релевантни с оглед на реалните емисии на глифозат в околната среда. Накрая, в посочения документ се подчертава, че исканата информация щяла да позволи да се установи дали равнището на метаболита, в който се превръща глифозатът, изпуснат в околната среда, е устойчиво и замърсява подпочвените води.

- 64 Макар Комисията да приема, че всяко вещество в един момент от своя жизнен цикъл неизбежно бива изхвърлено в околната среда, тя смята, че спорният документ не съдържа информация, която да може да се разглежда като свързана с емисии в околната среда, а информация относно производствените методи, използвани от различните оператори, нотифицирали глифозата, за да бъде той включен в приложение I към Директива 91/414. Тя се противопоставя на оповестяването на информацията относно онечистванията и аналитичния профил на партидите, като се обосновава с това, че така ще бъде дадена възможност да се възпроизведе методът за производство на активното вещество и свързаните с него търговски тайни, тъй като не е възможно да се разграничат и изолират тези различни категории информация. На последно място, Комисията поддържа, че цялата относима от токсикологична гледна точка информация и тази, свързана с отражението на активното вещество върху здравето, е била подложена на внимателен анализ и е била оповестена в решението ѝ от 6 май 2011 г., като отбелязва също, че жалбоподателите не обясняват причините, поради които вече оповестените документи не са достатъчни за преценката на обосноваването на процеса на включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414.
- 65 Четвърто, следва да се припомни, че при събиране на доказателствата Общият съд се е запознал със спорния документ, който, както припомня Комисията в писмото си, към което е приложен спорният документ, е разделен на поддокументи.
- 66 По-конкретно в първия поддокумент има точка „С.1.2 Подробна спецификация на активното вещество (приложение II А 1.9 —1.11)“, в която са описани, от една страна, представените на държавата членка докладчик нотификации от операторите, които искат глифозатът да бъде включен в приложение I към Директива 91/414, и са уточнени различните онечиствания, съдържащи се в получения глифозат, както и точното или максималното количество от всяко от тези онечиствания (точка „С.1.2.1 Идентификация на изомерите, онечистванията и добавките (приложение II А 1.10)“, стр. 11—61) и от друга страна, аналитичния профил на изпитаните партиди, като в табличен вид са показани количествата на всички онечиствания, налични в различните партиди, както и минималните, средни и максимални количества на всеки от онечистванията, като методите за анализ и валидиране на данните също са представени от повечето от споменатите оператори (част „С.1.2.2 Аналитичен профил на партидите (приложение II А 1.11)“, стр. 61—84). В първия поддокумент има и точка „С.1.3 Подробна спецификация на препаратите (приложение II А 1.4)“, където е описано съдържанието на продукта за растителна защита глифозат, произведен от всеки от операторите, нотифицирал това активно вещество (стр. 84—88).
- 67 Единственото подразделение на втория поддокумент (вж. точка 17 по-горе) е таблица, в която са посочени различните оператори, нотифицирали глифозата, структурната формула на всяко от наличните в активното вещество на всеки от споменатите оператори онечистване и точното или максималното количество на всяко от тези онечиствания (стр. 1—6).
- 68 В третия поддокумент има по-специално две точки озаглавени съответно „С.1.2 Подробна спецификация на чистотата на активното вещество“ и „С.1.2.1 „Идентификация на изомерите, онечистванията и добавките (приложение II А 1.10)“ (стр. 4—13). В точка С.1.2 са представени

различните онечиствания, съдържащи се в глифозат-тримезиум, както и точното или максимално количество на всяко от тези онечиствания (стр. 4) и аналитичният профил на изпитваните партиди, като в таблици са показани количествата на всички налични в различните партиди онечиствания (стр. 7). В точка С.1.2.1 има таблица, подобна на тази, намираща се във втория поддокумент и съдържаща информация от същото естество (стр. 8—13).

- 69 Следва да се отбележи, че както поддържат жалбоподателите, голяма част от посочените по-горе в точки 66—68 данни, които се установяват от поддокументите, от които се състои спорният документ, се отнасят до характерните особености и количествата на различни онечиствания, намиращи се в активното вещество, нотифицирано от всеки от операторите, участвал в процедурата за включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414. Тъй като активното вещество трябва да се включи в продукт за растителна защита, за който е безспорно установено, че ще бъде изхвърлен във въздуха главно чрез пулверизация, идентификацията и количеството на всяко онечистване, съдържащо се в такова вещество, представляват информация, свързана достатъчно пряко с емисии в околната среда, както с основание отбелязват жалбоподателите (вж. точки 62 и 63 по-горе).
- 70 Следва обаче да се уточни, че названието и точното или максимално количество на онечистванията, налични в активното вещество, нотифицирано от всеки от заинтересованите оператори, са единствената информация, която жалбоподателите искат да получат, както те заявяват в съдебното заседание.
- 71 Във връзка с аналитичния профил на изпитваните партиди, следва също да се отбележи, че информацията относно количествата на всички онечиствания, налични в различните партиди, и минималните, средни и максимални количества на всяко от тези онечиствания (вж. точки 66—68 по-горе), представена в първия поддокумент в таблица за всеки от операторите, поискал включването на глифозата в приложение I към Директива 91/414, и под формата на обобщаващи таблици във втория и третия поддокумент, с изключение на структурните формули на онечистванията, съдържащи се в двете последни таблици, представлява информация, свързана достатъчно пряко с емисии в околната среда.
- 72 Обратно, информацията относно аналитичните методи и методите за валидиране на данните, представени за установяване на аналитичния профил на партидите, не представлява информация, свързана с емисии в околната среда, тъй като от анализа на единствената част от спорния документ, съдържаща такава информация, а именно точка „С.1.2.2 Аналитичен профил на партидите (приложение II А 1.11)“, която е част от точка С.1.2 от първия поддокумент, не се установява тя да съдържа елементи, позволяващи да се определи достатъчно непосредствено равнището на емисиите в околната среда от различните съставки на активното вещество.
- 73 Колкото до състава на продуктите за растителна защита, разработени от операторите, поискали включването на глифозата в приложение I към Директива 91/414, следва да се отбележи, че точните количества на килограм или на литър от активното вещество и от използваните за производството им подобрители се намират в точка С.1.3, озаглавена „Подробни спецификации на препаратите (приложение III А 1.4)“, от първия поддокумент и това е информация, свързана достатъчно пряко с емисии в околната среда (вж. точка 69 по-горе).
- 74 Нито един от изложените от Комисията доводи не е от такова естество, че да може да постави под въпрос направените в точки 69—73 по-горе изводи, тъй като тези доводи не дават възможност да се докаже, че исканата информация не се отнася до емисии в околната среда (вж. точка 64 по-горе).
- 75 От изложеното дотук следва, че като е отхвърлила искането за достъп до спорния документ Комисията е допуснала грешка в преценката, тъй като искането е за информация, която се отнася до емисии в околната среда, а именно, първо, относно „идентификацията“ и

количеството на всички онечиствания, съдържащи се в активното вещество, нотифицирано от всеки от операторите, така както беше уточнена в точка 70 по-горе, съдържаща се в точка С.1.2.1 от първия поддокумент (стр. 11—61), в точка С.1.2.1 от втория поддокумент (стр. 1—6) и в точка С.1.2.1 от третия поддокумент (стр. 4 и 8—13), второ, относно наличните във всяка партида онечиствания и минималните, средни и максимални количества от всяко от тези онечиствания за всеки оператор, съдържащи се в таблиците в точка С.1.2.2 от първия поддокумент (стр. 61—84) и в точка С.1.2.4 от третия поддокумент (стр. 7), и трето, относно състава на разработените от операторите продукти за растителна защита, съдържаща се в точка С.1.3, озаглавена „Подробни спецификации на препаратите (приложение III А 1.4)“, от първия поддокумент (стр. 84—88).

- 76 Поради това второто правно основание на жалбата следва да се уважи и без да е необходимо да се разглеждат първото и третото правно основание на същата, следва обжалваното решение да се отмени в частта, в която е отказан достъп до уточнената в точка 75 по-горе информация.

По съдебните разноски

- 77 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. В настоящия случай, тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски, направени от жалбоподателите.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение на Европейската комисия от 10 август 2011 г., с което е отказан достъп до том 4 от проекта на доклад за оценка, изготвен от Федерална република Германия, в качеството ѝ на държава членка докладчик, за активното вещество глифозат, въз основа на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, в частта, в която на страните е отказан достъп до посочения том, съдържащ информация, която се отнася до емисии в околната среда: информация относно „идентификацията“ и количеството на всички онечиствания, съдържащи се в активното вещество, нотифицирано от всеки оператор, съдържаща се в точка С.1.2.1 от първия поддокумент (стр. 11—61), в точка С.1.2.1 от втория поддокумент (стр. 1—6) и в точка С.1.2.1 от третия поддокумент (стр. 4 и 8—13) от този том; информация относно наличните в различните партии онечиствания и минималните, средни и максимални количества от всяко от тези онечиствания за всеки оператор, съдържаща се в таблиците в точка С.1.2.2 от първия поддокумент (стр. 61—84) и в точка С.1.2.4 от третия поддокумент (стр. 7) от този том; информация относно състава на разработените от операторите продукти за растителна защита, съдържаща се в точка С.1.3, озаглавена „Подробни спецификации на препаратите (приложение III А 1.4)“, от първия поддокумент (стр. 84—88) от същия том.**
- 2) **Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски.**

Forwood

Dehousse

Schwarzc

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 октомври 2013 година.

Подписи